

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs LIX. Eripe me de inimicis meis Deus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](#)

- Illustris similitudo.** Horum pernicijis furor est serpentibus atris,
Tale sub infido pectore uirus habent,
Corde uenenatum referentes aspida filio,
Qui clausas aures, ne capiatur habet.
Imprecatio. Incantatoris ne uoces audiat, aures
Obstruit, instantis ne cadat arte magi.
Belle similitudines. Illorum dentes pater excute, frange molares,
Quae bona carniuori rodere cuncta solent.
Maxillias auidas sceuorum frange leonum,
Bestia cur miseras dira trucidet oves?
Limquantur uelut unda fluens, sua spicula tendant,
Nec tamen attingant quem uoluere scopum.
Cornua tollentis limacis more liquecant,
Quæ breue ceu gemino pollice tentat iter.
Sicut abortuum pereant, quod lumina solis
Nesciit, & uisum corruit ante diem.
Quam prius in rhamnum spinæ consurgere uestræ
Poßint, de medio hæs aufer et ira grauis.
Vernantes, & adhuc in primo flore comantes
Deripiet rapidi turbinis ira rubos.
Consolatio. At pius iſta uidens vindictæ præmia iustæ,
Gaudia prostrato uictor ab hoste fret.
Ille suas plantas reproborum in sanguine tinget:
Quamq; aliqui cupiant, ultio maior erit.
Tunc dicent homines, sua sunt rata præmia iusto,
Certe & adhuc iudex regnat in orbe Deus.

PSALMVS LIX.

Eripe me de inimicis meis Deus.

ARGUMENTVM.

Argus

Argumentum ostendit titulus, & historia extat I. Reg. XIX. Orat enim contra Saulem & eius complices, ne possint innocentia nocere. Quidam transferunt hanc orationem in personam Christi, orans contra impiam Synagogam, ac sane similis euentus secutus est Davidis & Christi hostes, utriq; enim perierunt. Est uehementissima oratio, ideo habet tot repetitiones.

Historiam spectas? Saulis notat ipsa furorem,

Mystica vox Christi rectius esse potest.

*Iudeos Christo infidos fore semper, & horum
Spargendum toto semen in orbe canit.*

Vincenti aureum ornamentum Davidis ne periret, cum
Saul misisset, ut custodirent domum &
ipsum interficerent.

Cum sint qui studeant unum me perdere multi, Propositio &
Mi Deus, illorum destrue consilia.

Eripe me hac de clade malorum, & ab hostibus istis,
Qui mibi nescio quo, damna furore parant.

Ne noceant fuso qui tantum sanguine gaudent,
Et quibus hoc tantum dispergunt, esse bonos.

Insidias mibi namq; parant quibus occuper, & sunt Narrat pericu-
lum.

Contra me fortis in statione uiri.
Non quia peccarim quicquam quod læserit ipsos,

*

Repetit propo-
sitionē, & eam
varie auget.
nunc incusant
doaduersarios
nunc impreca-
do mala.

Sed quoniam culpa pectora nostra uacent.

Tale nihil merui quo me peruertere tentant,
Inq; meam properant currere perniciem.

* Surge age in occursum uenias mihi, & affice quatatis
Molibus oppugnant infidysq; petant.

I

Nunc

Nunc tu exercituum Deus invictissime, regne
 Orbis terrarum uisere cuncta uelis.
 Tu Deus Israël nē sis pius omnibus istis,
 Qui, nisi quae mala sunt, nulla probare queunt.
 Vesperina retro fugiant sub tempora lucis,
 Mutua deblaterent murmura more canum.
 Urbis eant magnæ uicos & mœnia circum,
 Nec profugis aliqua detur in urbe locus.
 Ceu gladijs etenim labijs ita uerba loquuntur,
 Hæc qui dicentes, audiat ecquis erit?
 At qui ludibrio tibi erunt, tu deniq; Gentes
 Despicias, tellus quas uaga cunq; tenet.
 Quod si forte meis sit maior uiribus hostis,
 Tu mihi præsidium, tu mihi duxor eris.
 Summa Dei pietas me præuenit, hoc duce uidi
 Cernere deuilsto quicquid in hoste libet.
 Nec subito extinguis populum, ne obliuia ducant,
 Quam tua sit pœnas sumere dextra potens.
 Quim disperge uagos, errent sine maxime rector,
 Quo duce me terror nullius hostis habet.
 Nil nisi iniqua docent, nisi tantum uana loquuntur,
 Nec sua mutari facta superba uolunt.
 Tantum crebra suis iactant male dicta propinquūs,
 Concio fallentes necesse docta dolos.
 Perge age perge tui reprobos feruoris in æstu,
 Ne mala fex aliquo digna sit ista loco.
 Hoc accidit ex tincto Saulo,
 Nam regnum familię Saul e-
 ceptum est, & tota posteritas eius extincta.
 Ut Dominum uideant Israëlitidos oræ,
 Præterea terræ totius esse Deum.
 * Vespere retro abeant humiles, et in urbe uagentur,
 Et tanquam iaciant murmurara uaca, canes.

Discub

P S A L T E R I V M .

Discurrent epulas ultro citroq; petentes,
Nec miseram posse exaturare famem.
Tunc se digna ferent uacui ieunia uentres,
Proq; cibo miseri murmura uana serent.
At mibi carmen erit tua magna potentia, dicam
Maxima uirtutis nomina mane tuæ.
Quo uelut arce salus mea custodita quieuit,
Quo mea quassa malis tempore uita fuit.
Perpetuò tua facta canam, laudesq; tacebunt,
Da liceat per te, tempora nulla tuas.
Tu siquidem mibi sola salus, te uenit ab ipso,
Si qua habet hæc pietas pectora, si qua fides.

Gratiarū actio

P S A L M V S L X .

Deus repulisti nos & destruxisti,

A R G V M B N T V M .

Historia, cuius titulus meminit, est I. P^o talipom. XVIII. & II. Reg. VIII. Est autem Psalmus gratiarum actio, quod Deus regnum sub Saule afflictum, multis uictoriis, præsertim autem, uerbo & cultu suo iterum restituit & ornauit. Quare in titulo regnum tam belle excultum, rosæ nomine appellat.

Quod bona pax, quod religio beat inclita regnum,
Publica res quod tot floreat aucta bonis.
Pectore & ore respert grates, nos ista canemus
Carmina pro salua religione, Deo.

I 2

Vincen-

